

מסכת ערכין

פרק ח משנה ה

המְחֻרִים בָּנוֹ וַבָּתוֹ, עֲבָדוֹ וַשְׁפַּחַתוֹ הַעֲבָרִים, וַשְׂדָה מִקְנָתוֹ,
אֵינוֹ מַחְרָמִים, שֶׁאֵין אָדָם מַחְרִים ذֶבֶר שֶׁאֵינוֹ שֶׁלֽוֹ. כְּגָנִים
וְלוּיִם אֵינוֹ מַחְרִימִין, ذֶבֶר רַבִּי יְהוֹדָה. רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמֵר,
הכְּגָנִים אֵינוֹ מַחְרִימִין, שֶׁהַחְרָמִים שֶׁלֶתֶם. הַלוּיִם מַחְרִימִים,
שֶׁאֵין הַחְרָמִים שֶׁלֶתֶם. רַבִּי אָמֵר, גְּرָאִים ذֶבֶר רַבִּי יְהוֹדָה
בְּקָרְקָעֹת, שְׁגָגָאָמֵר (וַיַּקְרָא כָּה), כִּי אֲחַזֶּת עֹולָם הוּא לֶתֶם,
וזֶבֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן בְּמַטְלָטִים, שֶׁאֵין הַחְרָמִים שֶׁלֶתֶם: